

Туман

Віталій Гречка

Цей туман стає у нас постійним гостем,
Ці місця, тепер, він щиро полюбив,
Щось ховається від ока в ньому гостре,
Обіцяє ще на нашу долю "див".

І задумливо відпочиває вітер
В тиші літніх ще, із зеленню, листів...
Щось чатує там, ще до кінця не вбите,
Хижий хтось в похмурій тиші цій засів...

А далеко десь – над морем сходить сонце,
Все чарівне наче, в ніжних кольорах...
Раптом, звук лунає...й розумію – сон це,
Тут туман, а в ньому – ще невбитий страх.